

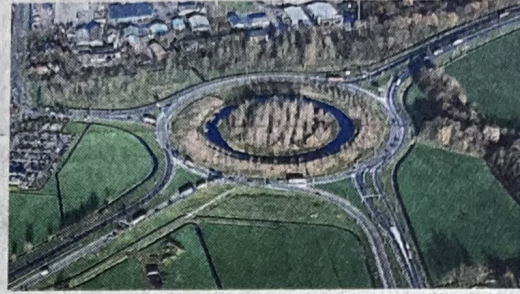
woensdag 10 december 2014

LEEWARDER COUR

in het nieuws

Dantumadiel in de fout
met schrappen hulp p.2

fryslân

Ontknoping knelpunt
in 2017 voltooid

De laatste hand aan de hemelpoort

MILDAM In de Ekokathedraal van Louis le Roy in Mildam leggen vier mannen de laatste hand aan de hemelpoort, de 'Porta Celi'. Het kunstwerk is opgebouwd uit 7500 stoeptegels. De mannen werkten er een jaar aan. Op de foto pakken Johan van der Zee en Rob Theel de laatste tegels. Bovenop de

De laatste steen

SASKIA VAN WESTHREENEN

MILDAM Een koude drup wiebelt aan de neus van Johan van der Zee. „Nog acht tegels!” roept Freek Faber van bovenaf. Vier mannen legden gistermorgen in Mildam de laatste hand aan de hemelpoort.

Aan de stenen poort van 4 meter hoog is een jaar lang gewerkt in de Eekathedraal van Louis le Roy, de tijdfilosoof. De poort is opgebouwd uit 7560 stoeptegels. Hij staat als een huis. Hij is voor eeuwig.

Iedere dinsdagmorgen kwamen Johan van der Zee (72), Rob Theel (68), Freek Faber (71) en Berend Jansen (75) het afgelopen jaar samen. Weer of geen weer. Stenen stapelen. Faber: „Kaarten op de computer is ook zo wat.”

Ze scharrelden al langer rond op de lap grond van wijlen Le Roy. Een paadje leggen, een stoeprandje maken. Maar ze wilden iets groots neerzetten. Iets majestueus. Het was Jansen die een plaatje tegenkwam van een kunstwerk in Wit-Rusland; een houten hemelpoort. Die gingen ze maken. Van stoeptegels. Het werd de Porta Celi.

Nog drie! roept Faber rond kwart over negen. Ieder heeft tijdens het stapelen zijn eigen rol. Faber staat bovenop de poort. Hij legt. Berend Jansen staat ook boven en trekt telkens de emmer met een nieuwe steen erin aan een touw omhoog.

Theel en Van der Zee staan beneden, met twee voeten op het oude trilveen. Ze kijken de tegels schoon en leggen die in de emmer. „Ik heb hoogtevrees”, verklaart Van der Zee. Berustend: „Je hoeft in het echt ook niet óp de hemelpoort te staan. Je moet er doorheen. Het gaat erom wat er achter ligt.”

Jansen is met zijn bouwkundige achtergrond de rekenaar. Een goed fundament was het belangrijkste. Voor de driehoek gebruikte hij touwtjes en een mal. Iedere nieuwe laag tegels moest 1,5 centimeter naar binnen gelegd, dan kwamen ze precies hoog genoeg uit om er fatsoenlijk

Berend Jansen wacht tot Johan van der Zee weer een tegel in de emmer heeft gedaan. FOTO'S RENS HOYONGA

onderdoor te kunnen lopen.

Halverwege, toen alleen de onderste poortdelen schuin omhoog staken, was het gemakkelijk om bezoekers te zien. Sommigen durfden er niet tussendoor. Beide poortdelen staan 1 meter uit het lood. Theel: „Je zou zeggen: dat stort in elkaar. Maar van de bodem tot de punt, het houdt elkaar allemaal tegen”.

De houten ladder staat een beetje wiebelig. Faber, een rappe Amsterdamse prater, houdt hem vast terwijl

de fotograaf erop klimt. Maar hij is even afgeleid, kijkt achterom en laat los. Ladder, fotograaf en camera zwiepen meters achterwaarts het luchtledige in. Paniek. Theel kan ternauwernood vanaf de grond een doodsmaak voorkomen.

Van der Zee schudt zijn hoofd. „Wij werken hier natuurlijk ook tegen alle arbo-regels in.” Slechts één keer was er een ongeluk toen Faber een halve klinker op zijn hoofd kreeg. Het gutste van het bloed en

voor de hemelpoort

Johan van der Zee gaat door de 4 meter hoge poort.

een theedoek was niet groot genoeg om de wind te stelpen. Theel gaf hem de week erop een helpmpje. „Maar die wil hij nooit op.”

Half tien. Faber wijst naar beneden. „Nog een halve! Dat is een goeie, Rob. Die brede! Naar voren, naar achteren, jaa, die!”

De poort is klaar. Faber en Jansen maken een vreugdedansje. Ze meten: de poort is 4 meter en 10 centimeter hoog. Nog één keer zakken ze de houten wiebeltrap af. Eerst Jan-

sen, dan Faber. „Ik heb ook hoogtevrees”, bekent de laatste, eenmaal veilig beneden. „Daarom pakt-ie me altijd bij de enkels beet.”

In het atelier van wijlen Le Roy gaan de thermosflessen open en drinken ze koffie. Op de tafel staat nog de verzameling bonte flessen die Le Roy achterliet. Als symbool voor de complexiteit.

Faber deelt zijn meegebrachte Snelle Jelle. Pathetisch: „De laatste steen is gelegd.”

Bouwwerken van puin

Louis le Roy (1924-2012) was beeldend kunstenaar, leraar en schrijver. Hij bouwde de Eekathedraal aan de IJntzelaan in Mildam. Op een stuk grond maakte hij bouwwerken van puin.

Zijn idee is dat de mens de

natuur niet moet beheersen, maar er mee moet samenwerken. Het is een duizendjarig project.

De Stichting Tijd zet de ideeën van Le Roy voort na zijn dood. De Eekathedraal is vrij toegankelijk.

Gro
gep
LEEU
(27) is
opge
meew
ge ov
Op 3
kom
in ee
van
hand
pinc
ken
een
Verz
de m
herk
Dez
aan
opl
Gro

Be
ei
sin
bij
org
kel
van
tie
teg
op
ho
Ri
m
B
fl
g